

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χώραν ἡμῶν υπηρεσίας καί υπό του Οἰκουμενεοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγκησιν ἀριστον καί χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσπερικῶν δραχ. 7.— Ἑβδωρικῶν φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προκληρωταὶ δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΚΚΑΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 10^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἀυγούστου 1903

Ἔτος 25^{ον} — Ἀριθ. 35

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀπὸ τῆς Σεπτεμβρίου, τὰ Γραφεῖα τῆς «Διαπλάσεως» μεταφέρονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 38 οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου, παρὰ τὸ Βαρδάκειον.

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΙΛΟΥΤΙΝΟΥ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ἸΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια.)

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν τεσσάρων ἐκείνων ἡμερῶν, τὸ πλοῖον ἠναγκάζετο συχνάκις ν' ἀγκυροβολῆ, ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων τὴν ὁποίαν ἐπέφερον ἡ παλίρροια. Εἰς τὰ διαλείμματα λοιπὸν αὐτά, ὁ ὑπαρχος κ. Ἐρὼ μὲ τοὺς δύο ὑποπλοίαρχους ἀπειβάλετο εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐπῆγαινε νὰ κινήσῃ εἰς τὰ περιχώρα. Ἐσκότωςαν λοιπὸν ἀρκετὰ ζευγάρια ἀγριοκάτσικα, ὡς καὶ μερικὰ τεκέλια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἦσαν πληρομῆ εἰς τὸ δίσκος. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ναῦται ἐβγαζαν ἀπὸ τὴν ἀερογιαλιὰν νοστιμιώτατα στρεβίδια καὶ ἐψάρευαν.

Τέλος, τὸ ἀπόγευμα τῆς 11 Μαΐου, ὁ «Ἅγιος Ἐνώχ» ἐβόησεν εἰς τὸ ὄριστακὸν τοῦ ἀγκυροβόλιου.

Ἡ θέσις τοῦ ἀγκυροβολίου τούτου εὐρίσκειτο εἰς ἀπόστασιν ἐξἑκασίων περὶπου μέτρων ἀπὸ τὸν μυχλὸν ἐνδὲς ἀσφαλτοῦς λιμενίσκου, τὸν ὁποῖον ἐκλείον πρὸς βορρᾶν ὑψώματα βασόφυτα. Ἀπὸ τὰς ἀλλῆς τοῦ ἐπιπέδου ὄχθας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν σκεπασμέναι μὲ χλιτάκι καὶ ἄμυρον, προσεβίβαν δύο γλῶσσαι γῆς, γράμμοι ἀπὸ σκληροτάτους μαυρωποῦς βράχους. Ὁ φυσικὸς ὕψος λιμενίσκου ἦτον ἀνοικτὸς πρὸς τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς λιμνοθάλασσης, ἕμεναν δὲ εἰς αὐτὸν πάντοτε ἀρκετὰ νερά, ὥστε νὰ μὴν ἔχη φόβον τὸ πλοῖον νὰ καθῆσθαι καὶ κατ' αὐτὰς ἀκμῆ τῆς ὕψους τῆς ἀμώτιδος. Ἐκτὸς τούτου, εἰς τὰ μέρη ἐλευνα τοῦ Ἐβρημικοῦ, αἱ παλίρροιαὶ δὲν εἶνε πολὺ ἰσχυραί. Οὕτε κατὰ τὴν πανσέληνον οὕτε κατὰ τὴν νέαν σελήνην δὲν παρουσιαζαν διαφορὰν μεγαλητέ-

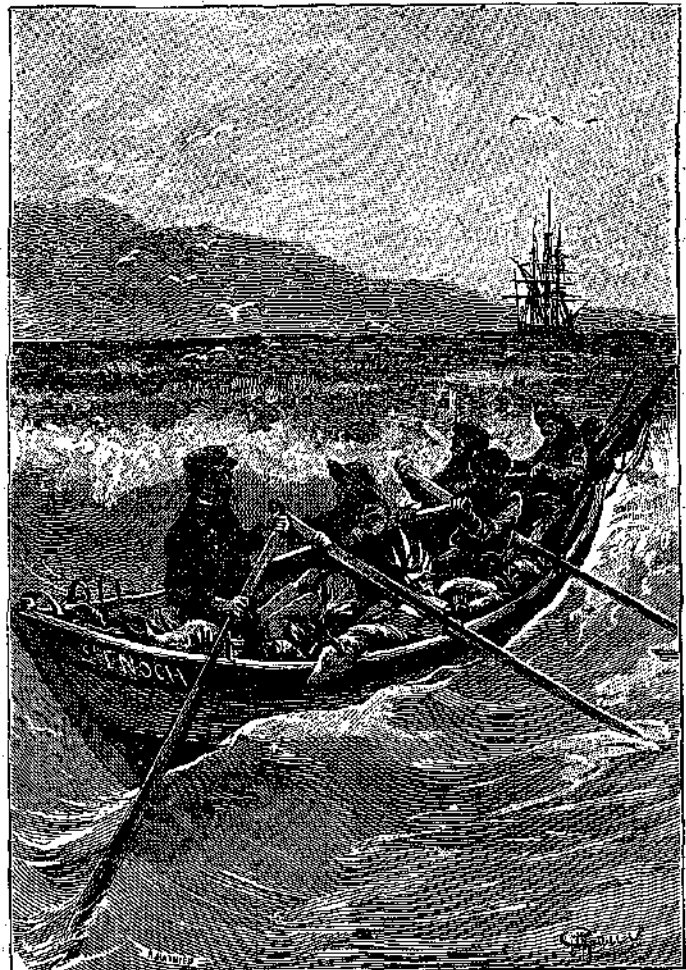
ραν ἀπὸ δύο ὀργωτῆς καὶ ἡμισίαν μεταξὺ τῆς ὑψηλοτέρας καὶ χαμηλοτέρας βυθομετρίας τῶν ὑδάτων.

Ἡ θέσις ἐκεῖνη ἦτο πρώτης τάξεως ἀγκυροβόλιον. Τὸ πλήρωμα δὲν εἶχεν ἀνάγκην ν' ἀπομακρυνθῆ διὰ νὰ κἀψῆ ξύλα. Ἐν δὲ ποταμάκι, τὸ ὁποῖον ἔρρεε καὶ ἐσχημάτιζε πολλὰς καμπὰς μεταξὺ τῶν γηλόφων, ἦτο σωστὴ δεξαμενὴ ποσῶν ὑδάτος.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ «Ἅγιος Ἐνώχ» δὲν εἶχεν ἀράξην διὰ νὰ μείνῃ ἀμετακίνητος ἐκεῖ— γερὶν ἔσπως λέγουσι οἱ ναυτικοί. Ὅταν θὰ ἐξεκινούσαν αἱ φάλαινίδες διὰ νὰ κινήσῃσιν κρημίνων φάλαιναν, εἶτε μίση εἰς τὴν λιμνοθάλασσαν εἶτε ἀπ' ἔξω, γρήγορον θὰ ἐκαίμε πνευτὰ διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸ κινῆσθαι, εἰάν ὁ ἀνεμὸς ἐφυσούσεν εὐνοϊκός.

Δύο ἀκριβῶς ἡμέρας μετὰ τὸν κατάπλυνον, ἐν τρισίον ἡμέραις ἀπόστασιν τεσσάρων μιλίων πρὸς τὸ πέλαγος. Εὐκόλα τὸ ἀνεγνώρισαν ἦτο τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον. Ἐβραθῶν κατόπιν ὄσι ὀνομάζετο «Ρέπτων» τοῦ λιμένος Μπέλφαστ, μὲ κυβερνήτην τὸν Κίγγ, καὶ ὑπαρχὸν τὸν Στόκ, τὸ ὁποῖον τότε μόλις εἶχεν ἀρχίσῃ τὴν ἐκστρατείαν του.

Τὸ φλακινθηρικὸν τοῦτο δὲν ᾔθελε φαίνεται, ν' ἀγκυροβολῆσθαι πλησίον εἰς τὸν «Ἅγιον Ἐνώχ», καὶ δι' αὐτὸ διηυθύνθη πρὸς τὸν μυχλὸν τῆς λιμνοθάλασ-

α' Ἐσκότωςαν ἀρκετὰ ζευγάρια ἀγριοκάτσικα. (Σελ. 273, στ. α')

σης. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ δὲν ἀπέχετο περισσότερο ἀπὸ δύομισιοῦ μιλία, οἱ Γάλλοι φίλοι μας ἐδλεσκον θλας τὰς κινήσεις του.

Τὴν φορὴν αὐτὴν, ἡ γαλλικὴ σημαία δὲν το ἐχαίρεισε κατὰ τὴν διάβασίν του.

Ἦσαν ἐκεῖ καὶ ἄλλα πλοῖα, ὑπὸ ἀμερι-

κανικὴν σημαίαν, τὰ ὅποια ἐβολτα-
τάρικαν ἐντὸς τοῦ ὄρου τῆς Μαργα-
ρίτας, ἐκ τούτου δὲ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ
συμπεράνῃ, ὅτι αἱ φάλαιαι δὲν εἶχαν
ἐγκαταλείψῃ ὀρισιτικῶς τὰ μέρη ἐκείνα.

Ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ κατά-
πλου, ἕως οὗτου δοθῆ εὐκαιρία νὰ ἀρχί-
σουν τὸ κυνήγι τῶν φαλαινῶν, ὁ μαστρο-
Καθιδουλίνας, ὁ βυλουργὸς Φερους καὶ
ὁ σιδηρουργὸς Θωμάς, συνοδευόμενοι
ἀπὸ μερικὸς καύτας, ἐπῆγαν καὶ ἐγκα-
τεστάθησαν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ δάσους
διὰ νὰ κόψουν δένδρα. Ἦτο ἀνάγκη ν'
ἀνανεώσουν τὴν προμήθειαν τῶν ξύλων,
τὰ ὅποια ἐχρειάζοντο καὶ διὰ τὸ μα-
γειρεῖον καὶ διὰ τὸν λαμπτικὸν τοῦ ἑ-
λαίου τῆς φαλαίνης. Ἐργασία αὐτὴ
εἶνε σπουδαιότατη, καὶ ποτὲ δὲν τὴν
παραμελοῦν οἱ κυβερνήται τῶν φαλαι-
νοθηρικῶν. Τὴν διηθῆναι δὲ θαυμασία ὁ
Καθιδουλίνας, μολονῶτι ἡ ζέστη ἦτο
πολλή. Μὴ λησμονήτες οἱ ὄρου τῆς
Μαργάριτας εὐρίσκειται περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν
εἰκοστὸν πέμπτον παράλληλον, εἰς τὸ
ἴδιον δηλοδὴ πλάτος ὅπου εἶνε τὰ βόρεια
τῶν Ἰνδιῶν καὶ τὸ Σουδὸν τῆς Ἀ-
φρικῆς.

Τῆν 25 Μαΐου, μίαν ὥραν πρὸ τῆς
δύσεως τοῦ ἡλίου, ὁ καμακιστὴς Καρ-
δέκ, ὁ ὁποῖος ἦτο σκοπὸς ἐπάνω εἰς τὸ
δίξυγον τοῦ ἀκατίου (τουρκέτου) εἶδε
πολλοὺς ψυθητῆρας εἰς ἀπόστασιν δύο
μιλίων ἀπὸ τὸ ἀγκυροβόλιον. Ἐξητού-
σαν, φαίνεται, νερά καταάλληλα διὰ τὰ
φαλαινιδιά των. Ἀπερσισθὴ λοιπὸν,
τὴν ἐπιούσαν λίαν πρῶτὴ νὰ ἐτοιμαθοῦν
αἱ φαλαινίδες, διότι καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα
βεβαίως θὰ ἐκαμναι τὴν ἐτοιμασίαν των
διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὅταν ὁ κ. Φιλιάλ
ἠρώτησε τὸν πλοίαρχον Μπουρκάρ ἂν ἡ
ἀλιεῖα θὰ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὄρου,
ὡς εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, ἔλαβε τὴν
ἀκόλουθον ἀπάντησιν.

— Ὅχι ἀκριβὲς ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὄ-
ρους, φιλιτάτ μου ἱατρέ, εἶπτε ἐδῶ χρει-
άζεται περισσότερα περίσκεψις. Ἐχο-
μεν νὰ κάμωμεν μὲ θηλυκὰ φαλαίνας,
αἱ ὅποια διδοῦν μὲν περισσότερον ἔλαιον
ἀπὸ τὰς ἀρσενικὰς, ἀλλὰ εἶνε καὶ
περισσότερον ἐπιφοδοὶ. Ἀμα μία ἀπὸ
αὐτὰς ἐνόησεν ὅτι θέλουν νὰ τὴν κυ-
νηγήσουν, δὲν ἄρχει νὰ φύγη. Καὶ οὐκ
μόνον ἐγκαταλείπει τὸν ὄρον διὰ νὰ
μὴ ἐξαναρτίσῃ πλέον ἕως τοῦ χρόνου,
ἀλλὰ παρασφύρει καὶ τὰς ἄλλας, — καὶ
τρεχάτε τότε νὰ τὰς εὕρετε εἰς τὸν ἀπέ-
ραντον ὠκεανόν!

— Καὶ ὅταν τὰς συνοδεύουν τὰ μικρά
των, πλοίαρχε;

— Τότε, εἶπεν ὁ κ. Μπουρκάρ, εὐ-
κόλα ἠμποροῦν νὰ τὰς πλησιάσουν αἱ
φαλαινίδες. Ἡ φάλαινα, πῶς κάθεται
καὶ διασκεδάζει μὲ τὰ παιγνίδια τοῦ μι-
κροῦ τῆς, εἶνε ἐντελὴς ἀνύποπτος.

Ἤμποροῦν λοιπὸν εὐκόλα νὰ τὴν πλη-
σιάσουν μὲ τὴν βάρκαν καὶ νὰ τὴν πλη-
γώσουν μὲ τὸ τσάπι εἰς τὰ πτερύγια.
Ἄν τὸ καμάκι ἀποτύχη ἀρκεῖ νὰ τὴν
καταδιώξουν αἱ φαλαινίδες, ἔστω καὶ
ἂν ἡ καταδίωξις αὐτὴ ἤθελε διαρκέσῃ
ὥρας πολλὰς. Πραγματικῶς, τὸ φαλαι-
νιδιον σιγᾶ-σιγᾶ ἐπιβραδύνει τὸν δρόμον
του, κουράζεται, ἐξαντλεῖται. Ἐπειδὴ
λοιπὸν ἡ μητέρα του δὲν ἐννοεῖ νὰ το
ἐγκαταλείψῃ, εὐκόλος εἶνε ἡ ἐπιθεσις...

— Ἀλλὰ, πλοίαρχε μου, δὲν ἐλέ-
γχετε πρὸ ὀλίγου ὅτι αἱ θηλυκαὶ εἶνε
περισσότερον ἐπικινδυνοὶ παρὰ αἱ ἀρ-
σενικαί;

— Ναι, κύριε Φιλιάλ, καὶ δι' αὐτὸ
πρέπει ὁ καμακιστὴς νὰ προσέχη πολὺ
μὴ τύχη καὶ πληγώσῃ τὸ φαλαινιδιον...
Ἡ μητέρα τότε γίνεται μανιώδης, ὀρμᾶ
κατὰ τῶν φαλαινιδῶν, τὰς κτυπᾷ μὲ
τὴν οὐρανὸν τῆς καὶ τὰς κομματιάζει.
Καὶ συμβαίνουσι οὕτω σοβαρώτατα δυ-
στυχήματα. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἐδῶ,
εἰς τὰ νερά τὰς Μαργάριτας, κατὰ τὸ
τέλος τῆς ἀλιεῖας, συναντῶνται πολυά-
ριθμα ἐνίοτε συντρίμματα λέμβων, καὶ
πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν ἕως τώρα πλη-
ρώσῃ μὲ τὴν ζωὴν των τὴν ἀρροσύνῃ
ἢ τὴν ἀδεξιότητά του καμακιστοῦ!

Πρὶν ἔλθουν αἱ ἐπὶ τῆς πρωῆς,
ἦσαν ἐτοιμοὶ διὰ νὰ κυνηγήσουν τὰ κη-
την ποὺ εἶχαν ἐμφανισθῆ τὴν προηγου-
μένην ἡμέραν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ καμάκια,
τὰς λόγγας καὶ τὰ τσαπιά, ὁ πλοίαρχ-
ος Μπουρκάρ, ὁ ὑπαρχος καὶ οἱ δύο
ὑποπλοίαρχοι εἶχαν ἐφοδιασθῆ μὲ του-
φέκια ἐκσπερονίζοντα βόμβας, τὰ ὅποια
χρησιμοποιῶνται πάντοτε τελεσφόρων,
ὅπου πρὸκῆται ν' ἀγρευθοῦν φάλαιαι
τοῦ εἴδους τούτου.

Εἰς ἀπόστασιν ἡμισίου περιπέτου μι-
λίου ἀπὸ τὸν λιμενίσκον ἐφαίνετο μία
θηλυκὴ μὲ τὸ φαλαινιδιὸν τῆς, καὶ αἱ
φαλαινίδες ἐσήμωσαν τὰ πανιά των διὰ
νὰ τὴν πλησιάσουν χωρὶς νὰ προκαλέ-
σουν τὴν προσοχὴν των.

Φυσικᾶ, ὁ Ρωμανὸς Ἄλλοτ εἶχε προ-
πορευθῆ καὶ εἶχε φθάσῃ πρῶτος εἰς ἀ-
πόστασιν ἐπὶ ὄργων ἀπὸ τὸ κῆτος. Ἡ
φάλαινα ἐφαίνετο ἐτοιμαζομένη νὰ βυθι-
σθῆ, καὶ βεβαίως εἶχεν ἀντιληφθῆ τὴν
φαλαινίδα.

Ἀμέσως ὁ καμακιστὴς Δουκρέ ἐσφει-
νόησεν τὸ καμάκι του μὲ τὸσσην δυνάμιν
ὥστε τοῦτο ἐχώθη ἕως τὸ ξύλον του
εἰς τὸ σῶμα τῆς φαλαίνης.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐπλησίασαν καὶ
αἱ τρεῖς ἄλλαι φαλαινίδες, ἐτοιμοὶ νὰ
περικυκλώσουν τὴν θηλυκὴν διὰ νὰ τὴν
δέσουν καὶ νὰ τὴν ρυμουλκήσουν. Ἀλλὰ
κατὰ κακὴν τύχην—καὶ αὐτὸ συμβαίνει
συχνὰ—τὸ καμάκι ἐσπασε, καὶ ἡ φάλαι-
να μὲ τὸ φαλαινιδιὸν τῆς ἐτράπησαν
εἰς φυγὴν.

Ἐρημῶσαν τότε αἱ λέμβοι πρὸς κατα-

δίωξίν των. Ἡ φάλαινα ἐπῆγαιεν ἐμ-
πρὸς ἐξήντα ἕως ὀγδῶντα ἔργους. Τὸ
φύσημά τῆς.—ὄδρατοι σημπυκνούμενοι
εἰς λεπτοτάτην βρυχὴν—ὕφουτο εἰς ὑ-
ψὸς ἀπὸ ἕως δέκα μέτρων· ἀλλὰ ἦτο
λευκόν, διότι ἡ φάλαινα δὲν εἶχε πλη-
γωθῆ θανασιμῶς.

Ἐν τούτοις οἱ ναῦται ἐτραβοῦσαν
μὲ τὸ ξρεῖ δε τὰ κουκιά των. Ἐπὶ δύο
ὥρας, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ πλησιάσουν
τόσον ὥστε νὰ κτυπήσουν τὴν φάλαιναν,
Ἦτο εὐκόλον νὰ κτυπήσουν τὸ φαλαι-
νιδιον, ἀλλ' ὁ κ. Μπουρκάρ φρονίμως
ποῖων δὲν το ἐπέτρεψεν.

Ἡ ἱατρὸς Φιλιάλ, ἐπιθυμῶν νὰ μὴ
τοῦ διαφύγῃ καρμῖα ἀπὸ τὰς λεπτομε-
ρείας τῆς ἀλιεῖας ἐκείνης, εἶχε ἐπιδι-
εασθῆ εἰς τὴν λέμβον τοῦ κυβερνήτου.
Καὶ αὐτὸς συνεμερίζετο τὰς συγκινήσεις
τοῦ κυνηγητοῦ τοῦ ἐκαμναι, καὶ ἐξέ-
φραζε τὸν φέρον του μήπως κουρασθοῦν
οἱ σύντροφοὶ του πρὶν προφθάσουν νὰ
πλησιάσουν τὸ ξύλον.

Ἡ φάλαινα ἐρεύγε διαρκῶς, βυθι-
ζομένη καὶ πάλιν ἀναραινόμενη μετὰ τινα
λεπτά. Δὲν εἶχε ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν
λιμενίσκον.—μόλις τρεῖς ἢ τέσσαρα μί-
λια—καὶ τὴν πάλιν ἐπλησίαζεν. Ἐ-
φαίνετο μάλιστα ὅτι ἠλαττοῦτο ἢ ταχύ-
της, διότι τὸ μικρὸν τῆς δὲν ἔμενε πλέον
πολύ ὀπίσω.

[Ἐπεται συνέχεια]

N. ΠΟΡΙΑΤΗΣ

ΤΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΤΟΥ ΤΣΟΠΑΝΗ

Πῶς πράγματα βλέπει ὁ ἄνθρωπος,
ὅταν ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν τακτικὸν κύκλον
τῆς καθημερινῆς ζωῆς του, μὲ ἄλλους
λόγους ὅταν ταξειδεύῃ!

Δι' αὐτὸ εἶνε τὸσον εὐχάριστα τὰ
ταξίδια, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶνε. Κά-
μουν ἐκεῖνον ποὺ ταξειδεύει νὰ παρα-
τηρῆ καὶ νὰ σημειώσῃ εἰς τὴν μνήμην
τολλὰ πράγματα ἐντελὴς πρωτοφανῆ δι'
αὐτὸν, πράγματα ποὺ κάμουν ἐντύ-
πωσιν εἰς τὴν ψυχὴν του. Ὀφείλεται καὶ
διδάσκαται μὲ τὰ ταξίδια, ἐν ᾧ συγ-
χρόνως διασκεδάζει. Καὶ μένουσι πάντο-
τε ζωηραὶ αἱ ἀναμνήσεις τῶν ταξει-
δίων.

Εἶχα ὑπάγη πρὸ δύο μηνῶν εἰς ἕνα
νησάκι τοῦ Αἰγαίου. Ἐβόηκα νὰ κάμω
περίπατον πρὸς τὸ μικρὸ βουνὸ τοῦ
νησιοῦ καὶ ἐκεῖ εἶδα ἕνα τσοπάνην ποὺ
ἔβασκε τὰ ἀρνιά του. Ἐνα ἀρνάκι ἦτο
τυλιγμένο μὲ ξένην προδιάν, ἡ ὅποια
ἦτο στερεὰ δεμένη μὲ σπάγγον ἐπάνω
εἰς τὴν ἰδικὴν του. Ἠπάρθη πολὺ καὶ
ἠρώτησα τὸν τσοπάνην εἰς ἐσήμαιεν αὐτὸ
τὸ μασάρωμα τοῦ ἀρνιοῦ. Ὁ καλὸς
τσοπάνης — ἕνας γέρος ἐκεῖ μὲ ἄσπρα
ῶρατὰ γένεια —μοῦ διηγήθη τὴν ἱστο-
ρίαν τοῦ μικροῦ ἀρνιοῦ. Καὶ σὰς τὴν
διηγοῦμαι καὶ ἐγὼ:

— Μπέ! μπέ! μπέ! — ἐφώναζε

μία μέρα τὸ ἀρνάκι πολὺ λυπητέρα, καὶ
αἱ φωνὴς τοῦ ἐσήμαιεν εἰς τὴν γλῶσ-
σαν τῶν ἀρνιῶν: «Ἦ! τί θὰ γίνω; τί
θὰ κάμω τώρα; Ἐλα, μητέρα, σὲ πα-
ρακαλῶ, εἰς τὸ ἀρνάκι σου τὸ μοιχάλο!»

Ἀλλὰ ἡ μητέρα του, ἡ προδιάν δὲν
το ἄκουε νὰ ἐλθῇ. Ἦτο πεθικμένη. Καὶ
τὸ καίμενο τὸ ἀρνάκι ἦτο λυπημένο
χωρὶς τὴν καλὴν τοῦ μητέρης, καὶ ἐτρι-
χον δάκρυα ἀπὸ τὰ μπάτια του, ἰδίως
ὅταν ἐδλεπε δια τὰ ἄλλα ἀρνιά εἰς τὸν
κάμπον νὰ παίζουν μὲ τὰς μητέρας των
τόσον εὐχαριστήματα. Τί εἰμποροῦτε νὰ
γίνῃ; τί νὰ κάμῃ;

— Μπέ! μπέ! μπέ! — ἐφώναζε
μὲ τὴν χονδρῆτερον φωνὴ τῆς καὶ μία
προδιάν, ἀπὸ τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς
στάνης. Καὶ αἱ φωνὴς τῆς ἐσήμαιεν:
«Ἦ! τί θὰ γίνω; ὦ! τί θὰ κάμω;
Ἐλα, ἀρνάκι μου, γύριτε πίσω εἰς τὴν
μανουῖλάν σου!»

Ἡ προδιάν αὐτὴ εἶχε χάσῃ τὸ
δικὸ τῆς ἀρνάκι. Τὸ εἶχαν πάρῃ ἀπὸ
κοντὰ τῆς, τὸ εἶχαν σφάζῃ. . . Καὶ
ἡ καίμενη ἡ προδιάν ἐκλετο λυπη-
μένη, ἰδίως ὅταν ἐδλεπε τὰς ἄλλας
προδιάνεις εἰς τὸ λεβίδι νὰ παίζουν
εὐχαριστήματα μὲ τὰ μικρὰ των. Ἀλ-
λα τί ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ;

Ὁ καλὸς ὁ τσοπάνης ἔκαμνε τὸν
γυρὸν του εἰς τὸ ποίμνιον του. Καὶ ἐ-
λυπήθη καὶ αὐτὸς ὅταν εἶδε τὴν προ-
διάναν τὸσον λυπημένην χωρὶς τὸ ἀρ-
νάκι τῆς, καὶ λίγο παρα-πέρα τὸ ἀρ-
νάκι χωρὶς τὴν μητέρα του. Ἐκέρθη
νὰ διορθώσῃ τὰ πράγματα ἕσον ἦτο δυ-
νάτιν.

— Κυρὰ-προδιάν, εἶπεν, ἔλα ἐδῶ,
καὶ πάρε νὰ περιποιηθῃ αὐτὸ τὸ ἀρνά-
κι σὰν νὰ ἦτον τὸ δικὸ σου.

Καὶ ὅσπερ ἐπῆγε: «εἰς τὸ ἀρνάκι καὶ
εἶπε: — Καίμενο ἀρνάκι! ἡ μητέρα σου
ἐφυγε καὶ πάει. . . δὲν ὑπάρχει πειὰ.
Ἐλα λοιπὸν, νὰ γίνῃς τὸ ἀρνάκι αὐτῆς
ἐκεῖ τῆς προδιάνεις ποῦ εἶνε πολὺ κα-
λὴ, καὶ θὰ εἰς ἀγαπᾷ πολὺ. . .

Τὸ ἀρνάκι, ὅταν τὴν ἐπλησίασε, τῆς
ἔκαμνε πρηντικῶς ἄπειρα χάρια. Ἀλ-
λα ἡ προδιάν οὔτε ἐγύρισε νὰ το
κυστᾷ. Ἐφώναζε, καὶ ὄλο ἐφώναζε
καὶ ἐζητοῦσε τὸ δικὸ τῆς ἀρνάκι.

Ὁ τσοπάνης καὶ ἄρχας δὲν ἤξευ-
ρε καὶ αὐτὸς τί νὰ κάμῃ. Ἀλλὰ κα-
τόπι, ἀφῶ ἐκεῖθη ὀλίγον, εὐρήκε τὸ
φάρμακον.

Ἐπῆγγε καὶ ἔφερε τὴν προδιάν τοῦ
ἀρνιοῦ, καὶ τὴν ἐτύλιξε γύρω εἰς τὸ
κορμί τοῦ ζωντανοῦ ἀρνιοῦ. Ἐπειὰ ἐ-
κλεισε εἰς τὴν στάνη τὴν λυπημένην προδι-
άναν μαζί μὲ τὸ λυπημένο ζωντανὸ ἀρ-
νάκι. Δὲν ἐπῆρασε πολλὴ ὥρα, καὶ ἡ προ-
διάν ἀρχισεν νὰ μωρίζεται τὴν προδιάν
τοῦ ἰδιοῦ τῆς ἀρνιοῦ. Καλὴ, τὴν ἐγνώ-
ριζε! Ναι, ἦτον ἡ προδιάν τοῦ παιδιοῦ
τῆς, τὴν ἐγνώριζε πολὺ καλὰ! Καὶ αὐ-

τὸ τῆς ἦτον ἀρετὸ' τί τὴν ἔμαλε ἂν
δὲν ἦτο τὸ κεφαλάκι τοῦ παιδιοῦ τῆς,
καὶ ἡ οὐρίτσα του καὶ τὰ ποδαράκια
του! — ἀρετὴ ὅτι εἶχεν ἐμπρὸς τῆς τὴν
προδιάν τοῦ μικροῦ τῆς, καὶ δὲν ἐσκοτί-
ζετο διὰ τὰ λοιπά.

Δὲν ἐπῆρασε πολλὴ ὥρα, καὶ τὸ
μικρὸ ὄρρανο ἀρνάκι ἔγινε τὸ ἀγαπη-
μένο τῆς προδιάνεις, ἡ ὅποια δὲν ἐν-
νοοῦσε νὰ το ἀποχωρήσῃ. . .

ΦΟΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Ὅσον, τὴν περκομένην ἑβδομάδα,
ἐξαναπήγῃ εἰς τὸ ἴδιον νησάκι, δὲν πα-
ρέλειψεν νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ
τὸν τσοπάνην.

— Τί γίνεταί το ἀρνί μὲ τὴν ξένην
προδιάν; τὸν ἠρώτησα.

— Ἀ! τώρα πειὰ τοῦ τη βγάλαι,
μοῦ ἀπήντησε. Ἡ προδιάν τὸ ἀγαπᾷ
καὶ χωρὶς τὴν ψεύτικη προδιάν. . .

ΦΟΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 77ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προκηρυχθέντος τὴν 11 Ἰανουαρίου 1903 πρὸς εὔρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν
τοῖς φυλλαδίοις Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἐ. ε.
δημοσιευθεσῶν 224 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μὲν τὸ ὄνομα ἀριθμοῦ δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροσθέντος
ὁ δὲ ἐντὸς τῆς παρεθέσεως ἀριθμοῦ, ὁ συνοδεύομενος ἀπὸ τοῦ ε. δηλοῖ τὸ
ποσοτὸν τῶν ἀπονεμομένων ἐκάστω Ἐδῆμων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΕΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βομαράδα, 210 [9Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰωάννης Γ. Βλαχάκης, 206 [9Ε].—Πάλλουσα Κασοία, 175 [7Ε].—
(Ὁ Σπ3, ἔχων λύσεις 189 [9Ε] καὶ ὁ Χωλὸς Δεέθλος, 181 [8Ε] εἴνεαι ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ,
ὡς τυχόντες ἦδη Β' Βραβείου ὁ μὲν εἰς τὸν 74ον Διαγωνισμὸν, ὁ δὲ εἰς τὸν 69ον.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βολιώτικα Κορὰ, 168 [7Ε].—Ἀδὴρ Καρβίτ, 145 [6Ε].—Ρέα, 144
[6Ε].—(Τὸ Πλοῖον τοῦ Δουδούτσου, 162 [7Ε] τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὸν ἦδη Β' Βρα-
βείου εἰς τὸν 69ον Διαγωνισμὸν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Δημήτριος ὁ Φιλιππῆς, 141 [6Ε].—Πανταχὺ Παρών, 136 [6Ε].—Κλεῖς
τοῦ Πόντου, 135 [6Ε].—Κερκυραϊκὴ Νύξ, 133[6Ε].—Ἀρῶ τοῦ Κάμπου, 127[5Ε].—Ἀσπὴρ
τῆς Ἀνατολῆς, 114 [3Ε].

ΕΥΘΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Παιρικὴ Νύξ, 89[4Ε].—Ζημιόγατα, 76[3Ε].—Παρήγορος Ἄγγελος,
67 [3Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΕΙΣ (12 ἕως 15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Νήτος τῶν Φαίλων, 209 [9Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰαπόνη τοῦ Μεσαίωνα, 202 [9Ε].—Πύργος Ἀετῶν, 193 [8Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἄσπρα Ἴου, 182 [8Ε].—Ἀγιοπαιτικὴ Μοῦσα, 169 [7Ε].—Ἐρημος
Σαχάρα, 168 [7Ε].—(Ὁ Κρητογνώστης, 169 [7Ε] τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὸν ἦδη Β'
Βραβείου εἰς τὸν 73ον Διαγωνισμὸν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ἀδὴρ Κίττενερ, 147 [6Ε].—Κέβρος τοῦ Ἀδάου, 130 [5Ε].—Σιών, 126
[5Ε].—Ἰωάν. Βέας, 104 [4Ε].—Πικραμένη Καρβούλα, 102 [4Ε].—Ἄσων τῆς Χαριτωῆας,
97 [4Ε].—Μικρὰ Ἀνατολίς, 95 [4Ε].—Ὁραία Τουρλίς, 90 [4Ε].—Πεπρωμένου, 89[4Ε].
—Κερκυραϊκὸ Ροζίκινο, 84 [3Ε].

ΕΥΘΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Παιδικὴ Καρὰ, 81 [3Ε].—Κερκυρμένος Θησαυρὸς, 77 [3Ε].—Σπίθα
Τίνα, 76 [3Ε].—Ἀγροκάστικο, 73 [3Ε].—Ἄγγελος Χαρξῆς, 67 [3Ε].—Πράσινο Χαδιάρ,
62 [2Ε].—Ραφαὴλ Ἀ. Ραφαήλ, 61 [2Ε].—Ὀρέστης Αἰνδεράμειος, 58 [2Ε].—Δωδώνη,
54 [2Ε].—Τζορὸς Ἀνακατωμένος, 55 [2Ε].—Ἀδὴς τῆς Ἑλλάδος, 54 [2Ε].—Φίλη τῆν Καλῶν,
54 [2Ε].—Νακὰ Ὑπερβεί, 47 [2Ε].—Κουκουναροβρεμμένος, 47 [2Ε].—Μεγαλοκρητῆς
Φύσις, 45 [2Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΕΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δημ. Β. Βαλοσμίτης, 171 [7Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κοκκινὸς Κρίνος, 168 [7Ε].—Εὐαγγελία Φ. Κυθωνάκη, 164 [7Ε].
—(Τὸ Ἀουλοῦδι τῆς Καρδίας, ἔχων λύσει 165 [7Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὸν
ἦδη Β' Βραβείου εἰς τὸν 73ον Διαγωνισμὸν.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἄσων τῶν Ἰνδιῶν, 162 [7Ε].—Ἄτ Ἀστὴρ τῆς Νεαπόλεως, 150 [6Ε].—
Ἄσπρηττος: Ἐρεμνητῆς, 120 [5Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ἀλέξιος τοῦ Ἀπεῖρου, 89 [4Ε].—Χαμωμένακι, Ἡλιος, 89 [4Ε].—Ἀστὸς τῆς
Ἀίρης, 88 [4Ε].—Παλλάς, 82 [3Ε].—Ἠθῆκος τοῦ Βινέου, 77 [3Ε].—Ἐδοτὸν Μεσολόγ-
γων, 62 [2Ε].

ΕΥΘΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἄσπος τοῦ Σολομοῦ, 55 [2Ε].—Παναγιότης Χ. Γεωργιῆδης, 48 [2Ε].

ΒΕΣΤΙΑΝ ΠΡΟΕΒΤΙ ὀρθὰς λύσεις, ἀγαμῆ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, καὶ οἱ ἔδει: Ἄγγελος
τῆς Ἀγάπης, 40 [Ε].—Ἀϊγιάδης Μιθῆνας, 29 [Ε].—Ἄσπος τῆς Ἀλδός, 5.—Ἄσπρο
Τριαντάφυλλο, 6.—Ἄστικὴ Μυστήριον 8.—Ἀστὴρ τοῦ Πηλοῦ, 23, [Ε].—Ἰέρω Κρούγερ, 10.—
Ἑλληνίσις, 18.—Ἡλιος τῆς Νυχθός, 6.—Καμαρωμένο Λολλυθᾶκι, 2.—Κουσαντιανὸς
Χαλδῆς, 11.—Κρῆτις, 19.—Κροῖότης, 21.—Κροκοδείλος, 8.—Κυνηγέτης Ἀρτεμίδης, 39, [Ε].
—Ἀστὴρ τῆς Δήμητρος, 17.—Ἄσπιδος Κρίνος, 5.—Ἄσπος τοῦ Ἰάνου, 6.—Μαλιάρος, 23 [Ε].
—Μικρὸς Βολιτῆς, 35, [Ε].—Νύμφη τοῦ Σκουθῆ, 8.—Ὀλύμπιος Ἄσπων, 5.—Ὀρέστης Κό-
κλης, 16.—Παμφύλιος Κόλπος, 29, [Ε].—Πορτοκαλί τῆς Σάφρας, 2.—Ριγολέτος, 27, [Ε].
—Ριοντὸν γὰ Πλάτα, 4.—Τόλλος Ὀσειλλός, 7.—Γιὸς Κεραλλήνης, 17.—Φερνάνδος Πά, 18.
—Φύλλος, 19.—Χαρῶντινη Καρβούλα, 4.—Κωνσταντ. Χριστοδούλου, 20.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΧΩΒ

[ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΟΤΡΗΜΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'. (Συνέχεια)
12 Αυγούστου.

«Όχι, νά με συγχαρήτε, διότι όλα έπήγαν τόσο θαυμάσια. Όσον δέν έτολμοῦσα νά το ελπίσω. Έπρεμα φοβερά τόν ιατρόν Πρέσκωτ. Έίπε τόσο εἰρων, άμα πάρη κανένα 'στό χέρι! Και όμως, κυρία Φάγγ, άντι νά με έπικρίνη, μέ συνεχάρη έμπρός εἰς όλον εκείνον τό τόν κόσμον, δηλαδή τούς κυρίους εφόρους, τούς μπαμπάδες και τές μαμάδες και τά παιδιά των! Όλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Ουίξ ήσαν παρόντες, κ' εγώ δέν ήξευρα ποῦ νά κρυφθῶ ένῶ ὁ ιατρός έλεγε, άφού ώμίλησε διά τας προόδους τῶν μαθητῶν μου:

«— Πολλοί άνθρωποι εἰσέρχονται εἰς τό διδασκαλικόν στάδιον άπλῶς και μόνον μέ τόν σκοπόν τοῦ κέρδους, ή διότι δέν εὔρισκον τίποτε άλλο καλλίτερον νά κάμουν' και εἶνε εὐτύχημα, όταν κάπου-κάπου εὔρισκεται και μία διδασκάλισσα όπως αὐτή εἰδῶ, ή οποία άφιερῶται ψυχή τε και σώματι εἰς τό έργον της. Ο Θεός άς άνταμείψη τούς κόπους της!»

«— Άμήν, έπεν ο κ. Άπλεμπή μέ τήν ως βαθυφώνου φωνήν του.

«Έξαφνα ήλθεν εἰς τήν κ. Ίωβ Φέιτυπλας ή έμπνευσις νά σηκωθῆ και αὐτός και νά εἰπῆ μερικὰς λέξεις.

«— Άγαπητοί μου άδελφοί, άνέκραξε χωρίς νά τραυλίσῃ κατόπιν δέ, σκεπτόμενος ίσως ὅτι δέν έπρεπε ν' άρχίσῃ έτσι τό λογύδιόν του, εἰσάθη άφωνος έν ολόκληρον λεπτόν της ώρας, ένῶ ὁ Ίερειάς τόν έτραβοῦσαν από τό ροῦχό του διά νά μήν τον άφήσῃ νά έμιλήσῃ.

«— Άγαπητοί μου γείτονες, επανέλαθεν επί τέλους, και πάλιν εἰσώπησε, διότι τό μοχθηρόν βλέμμα και τό εἰρωνικόν μειδίαμα τοῦ κ. Εὐγενίου Πάλμερ, ποῦ έστέκετο άπέναντί του, τόν έκαμαν νά τα χάσῃ.

«— Χέμ! έπεθόμου... Χέμ! δέν επεθόμου, δέν είχα τόν... τό... τό... τόν σκοπόν... νά... νά... νά... Χέμ!

«Και έμίμνε πάλιν βωβός.

«Ήτο φοβερὸν τό βασανιστήριον, και δι' αὐτόν και διά τούς άκρατάς του. Έκαμε λοιπόν ὁ δυστυχής μίαν άπελπιστικὴν προσπάθειαν.

«— Εἶχα σκοπόν νά κάμω μερικὰς παρατηρήσεις, αλλά... αλλά φρονῶ διότι δέν ύπάρχει λόγος νά γίνῃ καμία παρατήρησις.

«Και εκάθησε σκουπιζών τας σταγόνας τοῦ ιδρώτος που έστέλιζαν τό μέτωπόν του. Ο άδελφός του ήτο τόσο κόκκινος και τόσο έντροπισμένος ὡσον

ὁ κ. Ίωβ. Τούς λυποῦμαι εκ καρδίας και τούς δύο.

«Έίπα εἰς τόν κ. Πάλμερ, όταν εὐρῆκα τήν ευκαιρίαν, ότι τόν είχε κατάρξη επίτηδες τόσο άτενωδς διά νά τον κάμῃ νά τα χάσῃ.

«— Μπα! μοῦ άπήντησε μέ τό άθωότερον ὄφρος ποῦ ήμπόρεσε νά υποκριθῆ. Ένα βλέμμα δικό μου έχει λοιπόν τόση δύναμιν! . Άδύνατον νά το πιστεῦσω.

«Άύριον εἶνε ή σειρά της Εἰνης Γκλιδινς' εἰπίζω διότι οἱ κύριοι έφοροι θα φανοῦν έπιεικεις πρὸς αὐτήν, διότι και αὐτή κατέβλεπεν ὄλας τας προσπάθειάς της διά νά τους ευχαριστήσῃ.

«Άκόμη μίαν ήμέραν έχομεν σχολεῖον, και έπειτα θά με ξαναδῆτε, κυρία Φάγγ. Οά λυπηθῶ ποῦ θά χωρισθῶ από τά μαθητοῦδία μου' μ' αγαποῦν πολύ εἰδῶ, σὰς βεβαιῶ, και τοῦλάχιστον κανείς δέν με κατηγορεῖ, όπως εἰς της γιαγιάς, διότι «ζῶ από τές πλάτες τῶν άλλων.» Ά! αν ήτο δυνατόν νά κατοικήσωμεν άλλού, μέ τόν πατέρα μου και μέ τούς άδελφούς μου!

«Αλλά πῶς νά το κατορθώσωμεν, άφού εἰμεθα τώρα πτωχότεροι παρά πρίν; Θα μου εἰπῆτε διότι ὁ μπαμπάς ήμπορεῖ νά γίνῃ πλοῦσιος από τό σημερον εἰς τό αύριον' αλλά αὐτό εἶνε τόσον ὀλίγον πιθανόν ὡστε οὔτε θέλω νά το σκεφθῶ. Ένθυμοῦμαι άλλως τε τό λόγιον ποῦ μου εἶπατε: «Όποιος δέν περιμένει τίποτε από τό μέλλον, αὐτός δέν άπογοητεύεται ποτέ.»

«Εἰδῶ τελειῶνι τό ήμερολόγιόν μου δέν εἰμπαρῶ νά το τελειώσω καλλίτερα παρά μέ αὐτά τά σοφά λόγια. Έν τούτοις, θά σας εἰπῶ εἰς τό αὐτί διότι έχω ένα μεγάλο σχέδιον διά τό έρχόμενον σχολικόν έτος. Ο κ. Πάλμερ, ποῦ έχει χρήματα άφθονα, μοῦ έπρότεινε νά συνεταιρισθῶ μαζί του διά νά ιδρύσωμεν μίαν άνωτέραν σχολήν εἰς τό Κιμπασέτον. Έγώ θά καταβάλω τόν κόπον μου και τας ὀλίγας γνώσεις που έχω εκείνος, μέ τά διπλώματά που έχει, θά εἶνε ὁ διευθυντής, και θά επιβαρυνθῆ προσέτι μέ ὄλα τά άπαιτούμενα έξοδα.

Τί φρονεῖτε, κυρία Φάγγ; Έτσι, δέν θ' αφήσω πλέον τήν μαμά, ένῶ, αν συμβῆ διαφορετικά, θά επιστρέψω κατά τά φαινόμενα εἰς τό Ουίξ, διότι τά ὀλίγα που κερδίζω αὐτοῦ μάς εἶνε άπαραίτητα.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'

ΑΠΗΛΗ ΠΡΟΤΑΞΙΣ ΓΑΜΟΥ

Ο κ. Πάλμερ είχε κάμη λόγον εἰς τήν Αἰμιλίαν νά ιδρύσουν από κοινού έν άνωτέρον σχολεῖον εἰς τό Κιμπασέτον' αλλά όταν ήλθεν ή στιγμή της εκτελέσεως, ήλλαξεν αἴφνης γνώμην και άνεχώρησε διά νά κάμῃ πολύμηνον ταξείδιον ανά τήν Εὐρώπην. Έπομένως,

δέν έμειναν εἰς τήν Αἰμιλίαν άλλη δικαιόδοος παρά νά επιστρέψῃ εἰς τό Ουίξ, όπου εἰρηκοιούθησε νά διευθύνῃ, επί έν έτος ακόμη, τῶ σχολεῖον της κοινοτήτος μέ επιτυχίαν ὀλονέν αὔξουσαν. Μετέθῃ κατόπιν εἰς τό Πονοσσάκ, όπου εξεπλήρωσε τὰ καθήκοντα της διδασίσης επί έν ακόμη έτος.

Έν τῷ μεταξύ έμελετοῦσε διά νά δώσῃ εξετάσεις διά τό δίπλωμα της διδασκαλίσης. Όταν ήλθεν ὁ καιρός, εξητάσθη και επέτυχε λαμπρότατα.

— Έποθέτω διότι αὐτός ὁ καιρός, ποῦ έπέρασε έτσι, δέν ήτο πολύ κακός δι' εμέ, έπεν εἰς τόν φίλον της Κάρολον μίαν εσπέραν τοῦ Αὐγούστου τοῦ δευτέρου έτους, αλλά θά ήμουν πολύ ευχαριστημένη, αν έμενα κοντά 'στη μαμά...

— Δέν έχασατε τίποτε, άπήντησεν ὁ Κάρολος μέ άπότομον ὄφρος, τό ὅποιον δέν εἰσνήθιζε καθόλου. Ο κ. Πάλμερ θά επιστρέψῃ μετ' ὀλίγας ήμέρας, και τό φθινόπωρον θά εἰσθε ή διευθύντρια τοῦ σχολεῖου του, εγώ σας το βεβαιῶνω!

Πραγματικῶς, όταν ὁ κ. Πάλμερ, επιστρέψας από τό ταξείδιόν του έκαμε πάλιν λόγον εἰς τήν Αἰμιλίαν διά τό παλαιόν του σχέδιον και αὐτή εἰδέχθη τήν προσφερομένην θέσιν, πολλοί γονεῖς εἰσεἶλαν εἰς τό νέον σχολεῖον τά παιδιά των, διότι ήσαν καταγοητευμένοι από τό λαμπρόν έξωτερικόν και τήν ευγλωττίαν τοῦ «Κυρίου Διευθυντοῦ».

— Άλλοι όμως τά εἰσεἶλαν μόνον εξ' αιτίας και χάριν της Αἰμιλίας. Ηλθον ολόκληροι ὄμαδες μαθητῶν από τό Ουίξ και από τό Πονοσσάκ ακόμη. ὅπου είχεν άποκτήσῃ μεγάλην φήμην και ὑπόληψιν ή νέα διδασκάλισσα' κατόπιν ήλθε μία συντροφία παιδιῶν από τήν κοινότητα τοῦ Γιωχανέτου όπου δέν ήτο πλέον ή Εἰνη. Προσετέθησαν μάλιστα και μερικαι πρώην μαθητριά της μίς Λαίχιμπόντυ, ή οποία είχεν άποσυρθῆ από τήν καθηγεσίαν πρὸ ενός ήδη έτους, αφήσασα ελευθέραν τήν θέσιν της εἰς τούς έχοντας τά προσόντα και τήν ικανότητα νά τήν άντικαταστήσουν.

Μικροτέρα μαθήτρια από ὄλας ήτο ή Λούση Πόουτ, τήν ὅποιαν ὁ θεός της Ίωβ έμελλε νά φέρῃ κάθε πρωί εἰς τό σχολεῖον και νά έρχεται νά τήν παίρνῃ τό βράδυ. Η Λούση εἰσμφωνήθη νά τρώγῃ τό μεσημέρι εἰς τοῦ πλοίαρχου Χῶβ. Και ήτο μεγάλη ευκολία αὐτό, διότι δέν ήτον ὀλίγη ή άπόστασις από τό χωρίον Ουίξ' εκτός τούτου ή Λούση εἰλάτρευε «τήν διδασκαλίαν της», και διά νά γίνῃ ἀρεστός εἰς τήν μίς Αἰμιλίαν θά έκαμνεν ακόμη μεγαλύτερας θυσίας ὁ κ. Ίωβ Φέιτυπλας!

Τήν ήμέραν άκριβῶς ποῦ ήνοιγε τας πύλας του τό άνωτέρον σχολεῖον τοῦ

Κιμπασέτου πρὸς τήν μαθητεῖαν νεολαίαν, ὁ Κάρολος Πρέστων εἰσῆρχετο ὡς πρώτος γραφεὺς εἰς τό γραφεῖον τοῦ δικαστοῦ κ. Δίννιγκαμ, πρὸς μεγάλην δυσαρέσκειαν της Αἰμιλίας, ή οποία δέν ήθελε νά έννοήσῃ διότι αὐτό ήτο πράγματι έργον φρονήσεως εκ μέρους τοῦ νέου. Βεβαίως ὁ Κάρολος θά έπροτιμοῦσεν εκτόν φοράς νά εξακολουθήσῃ τας σπουδάς του εἰς τό Πανεπιστήμιον όπου τόσο προώδευεν' άλλ' εἰχεν ήδη αναγκασθῆ νά δανεισθῆ από ένα φίλον διά νά χρημάτα τά ὅποια τῷ εἰχρειάσθησαν διά νά περάσῃ τό δευτερον έτος της φοιτήσεως' διότι τά χρήματα τά ὅποια είχε κερδίσει ὡς διδασκαλς εἰς τό δημοτικόν σχολεῖον τοῦ Κιμπασέτου δέν είχαν άρκέσει, είχε δέ ὁ Κάρολος άρκετήν γνώσιν ὡστε νά μή θέλῃ νά συνάψῃ βαρύτερα χρέη.

— Όχι, άπεκρίνετο εἰς τας διαμαρτυρίας της Αἰμιλίας, θά έπερίμενα αλλέως πολλά έτη εἰς ὅτου δυνηθῶ νά έξοφλήσω ὄσα εἰσθῶ, ένῶ, έντός δύο έτων, θά εἶμαι δικηγόρος και θά κερδίζω έντιμῶς τά πρὸς τό ζῆν.

Η διαρκής άποτυχία τοῦ κ. Φρειδερίκου Χῶβ εἰς τας επιχειρήσεις του συνετέλεσεν ὄχι ὀλίγον διά νά τον πείσῃ νά λάβῃ αὐτήν τήν θαρραλέαν άπόφασιν. Εἰς μάτην ὄλοι οἱ γνώριμοί του τόν συνεβούλευσαν νά μείνῃ εἰς τό Πανεπιστήμιον, ὅπουθεν θά εξήρχετο μέ λαμπρόν μέλλον ένόπιόν του' τό παράδειγμα τοῦ άνδρός εκείνου, ὅστις, μέ τόσο προτερήματα, μέ τόσο παιδείαν μέ τόσο ικανότητα, δέν κατάρθονε νά κερδίῃ τόν ἐπιούσιον ἄρτον της οικογενείας του, τόν άπέκρεψε από τοῦ νά παρσυρθῆ ὑπό φιλοδόξων ὄνειρων.

— Έτσι θά κατανοῦσα! έπεν. Και ήρχισε νά μελετᾷ μόνος του και άνοήστως τά νομικά βιβλία.

Ο πλοίαρχος Χῶβ δέν ήθέλησε νά τον αφήσῃ νά κατοικήσῃ' άλλού παρά εἰς τό σπίτι του. Έπομένως ή Αἰμιλία τόν έβλεπε καθ' εκάστην' αλλά τοῦ έφέρετο ψυχρά επί ὀρεκτόν διάστημα, και αὐτός άφ' έτέρου κάπως εἰδυσκολευετο νά τήν συγχαρήσῃ, διότι εἰδῶδευεν άφειδῶς τήν καιρόν της και τούς κόπους της εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ κῆρ-Πάλμερ. (Έπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ (Κατά τό άγγλικόν της Σοφίας Μάυ)

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

— Ποταμάκι μου γοργό
Στάσου... νά τα εἰποῦμε:
Μέ τό βῆμα μας άργό
Δέν θά κουραστούμε.

— Εἶνε μάμμα μου ή πηγῆ
Ποῦ αἰώνια τρέχει:
Τό παιδί της εἰς τή γῆ
Τρέχοντας, άντέχει!

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

[ΜΥΘΙΟΤΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ'.

— Δίν θάνε καλό χωρίς ψωμί τό ψῆρι, λέγει ή δεσποινίς Κική.

— Και χωρίς μουστάρδα, προσθέτει ὁ πλοίαρχος.

« Μία ὄρατα άσπρη άγελάδα.»

— Έγώ, λέγει ὁ Μπέμπης, δέν τήν αγαπῶ, τήν μουστάρδα' τσοῦζει 'στό στόμα' και δέν μ' άρρσει τό ψωμί.

Ο Μπέμπης, άμα εἶδε πῶς εμαγειρευε ὁ Παυλῆς, άμέσως έπήρε θάρρος. Ο Παυλῆς, ὕπερα από τόν Λουλου, ήτον τώρα ὁ καλλίτερός του φίλος.

— Έξαφνα ὁ πλοίαρχος τινάζεται επάνω. Διότι πάλιν άκουσε τό μούγγρισμα που έρχεται από τό εάσος.

— Ο λέων! λέγει, ὁ λέων! — Καλέ, δέν εἶνε λέων! λέγει ὁ Παυλῆς, εἶνε άγελάδα!

Η ναυαρχίνα δέν κατορθῶνι νά κρατηθῆ σοβαρή. Χάχανα, έντελῶς άκατάλληλα εἰς τοιαύτην στιγμήν, ξεσποῦν από τά χεῖλη της. Ο πλοίαρχος Γιαννάκης δυσαρεστεῖται λιγάκι, αλλά, επειδή κατά βάθος δέν του κακοφαίνεται ποῦ εἶνε άγελάδα και ὄχι λέων, συντάσσεται μέ τήν γνώμην τοῦ Παυλῆ.

Νέον μούγγρισμα άκούεται, και αὐτήν τήν φοράν πολύ κοντά.

— Ναί, ναί, λέγει ὁ Μπέμπης' καλέ, τῆ γνωρίζω, εἶνε ή φωνή της άγελάδας που κάνει τό γάλα!

Και εἶνε ένθουσιασμένος ὁ Μπέμπης, διότι θά φάγῃ γάλα...

Όλον τό πλήρωμά στρέφει, και νά! κοντά 'στῆν άκρα τοῦ εάσους μία ὄρατα άσπρη άγελάδα, προχωρεῖ μέ άργά βήματα και μέ περιέργον ὄφρος.

Τό χέλι λησμονεῖται. Τά παιδάκια τρέχουν νά φθάσουν τό ζῆρον που έπήραν γιά λέοντα' αλλά μόλις τα βλέπει νά πλησιάζουν, ή άγελάδα στρέφει, τό βάζει 'στά πόδια, και χάνεται άμέσως μέσα 'στά πυκνά δένδρακια πρὸς μεγάλην δυσαρέσκειαν τοῦ κυρίου Μπέμπη.

— Αὐτή βέβαια, εἶνε άγρια άγελάδα, λέγει ὁ πλοίαρχος' τό βλέπετε, Παυλῆ, φοβάται τούς ανθρώπους.

— Άδιάφορον, λέγει ή Κική, πρέπει νά τήν βρούμε, και θά τήν ήμερέψωμε.

— Κ' εγώ θά τήν καβαλλικεύω νά πηγαίνω περίπατο, λέγει ὁ κύριος Μπέμπης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ'.

Ένῶ τραβοῦν τόν δρόμον των διά νά εὔρυν τήν άγελάδα, τά παιδάκια βλέπουν έμπρός των, μέσα εἰς ένα χωράφι μέ σιτάρι, ένα γίγαντα, ένα δράκον ἴσω, μέ τὰ χέρια του άνοικτά διά ν' άρπάξῃ ἴσως, κάτι τί που δέν το βλέπουν. Εὐτυχῶς ὁ γίγαντας ε-

« Ένα γίγαντα, ένα δράκον ἴσως.»

χει άλλού γυρισμένα τά μούτρά του, αλλά, αν ήτον δράκκος! Οἱ δράκκοι, μπορεί νά έχουν μάτια και 'στη βάχη των... Όπως ὅποτε δέν πρέπει νά χασομεροῦν, αλλά νά το βάλουν 'στά πόδια και νά κρυφθοῦν.

(Έπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 4

— Διαιτηθυσάμενος;
— Διότι 4 είναι τα σημεία του όριζοντος, 4 οι κυριώτεροι άνεμοι, 4 τα τέταρτα της σελήνης, 4 αι ώραι του έτους, 4 οι Εβδαγγελισται που έγραψαν τα 4 Εβδαγγέλια, 4 αι πράξεις της άριθμητικής, 4 αι φιλοσοφίες στην καθολική, 4 τα τέταρτα της ώρας, 4 πόδια έχουν τα ζώα, 4 έχουν και αι καρτέκτες, και άμα πεθάνη κανείς, άλλοιμονον! — τον πηγαίνουν τ έ σ σ α ρ ε ς!

Έχουμε 4 τομείς και 4 κυνόδοντας εις το στόμα, και τα πηρούνια έχουν 4 δόντια. Τό βιολί, τό καλλίτερο όργανον, έχει 4 χορδές μόνον, και 4 τροχούς έχουν τα καλά αμάξια.

Έκτός τούτων, 4 είναι αι μεγάλαι ήπειροι, κάθε δωμάτιον έχει 4 πλευράς και 4 γωνίας, και ή «Διάπλασις» 4 δισέλιδα φύλλα εις τό κάθε φυλλαδίον της. Η Πίσσα μία φορά είχε 4 γατάκια, και έμένα, όταν μου παρήγγελλον να κάμω κάσι με πολλήν προσοχήν, μου έλεγον:

— Άνανιά, τα μάτια σου τ έ σ σ ε ρ α!

Και εγώ, άμα ιδώ από μακρύνά να έρχεται ένας φίλος μου που κάνει άνοστα άλογοπαιγνία, άμέσως . . . τό βάζω στα τέσσερα!

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΤΟΝ ΤΡΟΜΑΖΕΙ

Ο Μάρκ Τουαίν, ό διόσημος Άμερικανός εύθυμογράφος, δύναται να κωχρηθή ότι τίποτε δέν τον τρομάζει, τίποτε δέν τον ταρασσει. Η ψυχραιμία του είναι παροιμιώδης. Και αναφέρεται δι' αυτήν έν χαρακτηριστικόν έπεισόδιον.

Ο Μάρκ Τουαίν ζή εις την άμερικανικήν πόλιν Χάρτφορντ. Έχει μέγαρον ιδιόν του, γεμάτον με άξιοπεριέργα πράγματα, πολυτιμώτατα άλλα, τά έποία έμάξευσεν ένώ έκαίμεν τον γύρον του κόσμου. Τό σπουδαστήριον του εύρίσκειται εις την σοφίταν του μεγάρου, όπου έχει και ένα μπ.λλιάρδο. Άμα κουρασθή γράφω, ό Μάρκ Τουαίν σηκώνεται από τό γραφεϊόν του, πιάνει την στέκαν και κάμνει μερικές τεχνικές καραμπόλες.

Μίαν ημέραν, τον είχαν επισκερθη ένάς γείτονάς του. Ο Τουαίν τον προσεκάλεσε να παίξουν μπιλλιάρδο. Ένώ έπαίζαν, επέταξαν μερικές σφίβες από τό τζάκι και έπεσαν επάνω εις κάσι άχρηστα χαρτιά, τά όποία έπιασαν φωτιά άμέσως. Ο Τουαίν έξηκολούθησε να παίζη άτάραχος τό μπιλλιάρδο του, ένώ ό γείτονας δέν ήξευρε τί να κάμη, και του εφώναζε να πάυση τό

παιγνίδι. Ο Τουαίν ήρκεσθη τότε να πείση τό κομβίον του ήλεκτρικού κώδωνος, και, όταν ήλθεν ό ύπηρέτης, του έπια να σβύση τή φωτιά — σαν να του έλαγε να σβύση κανένα κερί. Έν τώ μεταξύ έννοείται είχαν και ή μισή καρτέκλα και ένα κομμάτι από τό χαλί.

Ο γείτονας έφυγε με την πεποίθησιν ότι ό Τουαίν ήτο τρελλός, διότι δέν τον είδε να διακόψη ούτε μίαν στιγμήν τό παιγνίδι!

ΤΟ «ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ»

Την 14 Σεπτεμβρίου, Κυριακή, και έορτήν της Υψώσεως, θα τελεσθών έν Πειραιεί έπισήμως τά έγκαίνια του νέου Έκπαιδευτηρίου, του ίδρυθέντος υπό του κ. Ίακ. Χ. Δραγάτσου, και την επομένη άμέσως αρχίσουσιν τά μαθήματα. Ως ήτο έσόμενον, πολυπληθείς και πρόθυμοι προσήλθον οι μαθηταί, τρήμεροι, ήμετέριοι και έξωτερικοί, και προσέρχονται διόνεν, ούτω δε

ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

τό νέον ίδρυμα άπέκτισεν εύθύς εξ αρχής την ύποστήριξιν, ή οποία θα τω επιτρέψη να λειτουργήσκη καθ' έλην την εύρύτητα του προγράμματος του και να εκληρωση τον ύψηλον του προορισμού.

Συμμετέχουσα της σημής τελετής των έγκαίνιων και ή «Διάπλασις», δημοσιεύει ένταύθα την εικόνα του κ. Ίακ. Χ. Δραγάτσου, εις ένδειξιν τιμής προς τον παιδαγωγόν, ό όποιος ύπή.ξεν άλλους και συνεργάτης της, — άναδημοσιεύει δε εκ του τεύχους του Κανονισμού του «Δραγατσειού» τό άρωϊόν προόμιον του ίδρυτού τό όποιον έχει ως έξης:

ΣΑΓΑΦΗ ΤΥΧΗ!

Επέντε και είκοσι έτη από του 1878 άπεριώσας εις την διδασκαλίαν της νεότητος, άν τά είκοσι και τέσσαρα έν Πειραιεί και όι καθηγητής και ως Γυμνασιόδρχος, φρονών δε διε ιδιωτική, μεμερρημένη, σοβαρά και ειλικρινής εργασία δύναται πολλά να καταβλώση διά την διαπαιδαγωγίαν των νέων την ήλικήν, την έλληνοσπερήν, ούδένως άποκινώ να καταβάλω ύπέρ της νεαρής ήλικίας τός άσθενείς μου δυνάμεις και την πείραν την από τούστων έτών, ιδρύων προς τούτο εκπαιδευτικόν ίδρυμα κατά τάς άπαιτήσεις τάς νύν του τρόπου της εκπαιδύσεως, αρχόμενον της λειτουργίας αυτού από του προσχούς Σεπτεμβρίου έν τή πόλει της εργασίας, τή μακράν τούτων περιπάσιών δια την νεότητα.

«Τό καταβλήθη ήδη άσφαλές θεμέλιον της εργασίας του παρελθόντος έστω μαρτύριον της

μελλούσης πορείας, έστω δηλωτικόν του μέλλοντος οικοδομήματος. Άντων δό θάρρος από του παρελθόντος τούτου, άποτεινόμενός προς τον Πειραιά, τον από μακρύν γνωρίσαντα εκ του σύγγους πύσαν την σταδιοδρομίαν του διδασκαλικού μου βίου, άποτεινόμενος προς τους έν Αθήναις, προς τους άνά την Ελλάδα και τό έξωτερικόν, επικαλούμενος του έργου μου την ύποστήριξιν.

«Τούτο πράττων νομίζω δει έκτελώ ύψιστον καθήκον, παρέχων έμαυτον εις έξυπηρέτησιν των πατέρων και κηδεμόνων έν τώ δυσχερεστάτω έργω της άνατροφής και διδασκαλίας των φιλάτων αυτών, έν τή πεποιθήσει δει θα βουηθώ να προσελκύσω την προσοχήν αυτών εις νεον δίκαι και τόσα έγγύγια παρέχον διά την πείραν του σκοπού αυτού ίδρυμα, εκ' αίσιας οίονοι έγκοιτιστάμενον έν Πειραιεί.

«Έν Πειραιεί τή 14η Ιουνίου 1903.

«Ίακ. Χ. Δραγάτσος.»

Οι έπιθυμούστας να μάθουν λεπτομερές τά κατά τά διάφορα μέρηματα του «Δραγατσειού» — τό όποιον έντός των κλασικόν της κατιστάσεως και μέσης Έκπαιδύσεως, περιέχει και άλλα πρακτικώτερα, π.χ.: Έμπορικόν, Καλλιτεχνικόν, Βιομηχανικόν κλ. — δύναται ναποσταλώσιν άπ' εύθείας προς τον κ. Ίακ. Χ. Δραγάτση, εις Πειραιά (Ριβέ, Γκρέσε) και να ζητήσουν άντίτυπον του Κανονισμού, περιέχοντος πύσαν πληροφορίας.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εις τό ήλεκτρικόν εργοστάσιον του ήλεκτρικού Σπινθήρος:
Ο Αριελ: — Στοιχείο είν' αυτό;
Τό Μεσολλυγγιτάκι: — Δέν βλέπεις πού δέν είνε; (τή Χίο αλλά 'ετίν' Αθήνα;
Βαταλή ύπέρ του Λόκικου Αίγυψ.

Η μητέρα προς την μικράν Έλένη:
— Γνωρίζεις, παιδί μου, τι φαγητόν έχομεν την ημέραν που γεννήθηκες;
Έλένη: — Τί μαμά;
Μητέρα: — Τουσόν ύπουλο ψητό.
Και ό μικρός άδελφός της:
— Γι' αυτό, μαμά, είνε τόσο βρώμικη;
Έστία ύπέρ Β. Αερμηίου

Ο καθηγητής των Έλληνικόν:
— Τι σημαίνει ή λέξις πειθαρχία Άταβέριον Ρόδου;
Τό Άταβέριον Ρόδου: —
Ο καθηγητής: — Άμ βίβλια! πού να τα άρίσουν αι έντυπώσεις των Αθηνών να άνοήξη και λίγο τό βιβλί σου! Σημαίνει ή πειθεσθαι εις τάς αρχάς.»
Και τό Άταβέριον Ρόδου:
— Με μόνον 'τάς αρχάς, κύριε Καθηγητά; δε λίσια με τό τέλος;
'Ιστέλη ύπέρ τό Άρμείς τό Βουρνά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)
«Διηγήματα,»
ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕΙΡΑ
ΔΥΟ ΚΟΜΨΟΓΑΤΟΙ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΟΙ
ΩΡΑΙΟΙ ΤΟΜΟΙ
Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕΙΡΑ τιμώται φρ. 3.
ΑΙ ΔΥΟ ΣΕΙΡΑΙ ΟΜΟΥ τιμώται φρ. 6.
Η πρώτη Σειρά δέν πωλείται χωριστά.
Πραγματικώς, Ναυσικά, [EE] εις τόσας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ»

ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΤΟΥ ΖΩΟΥ ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Η Σταχτοπούτα σχηματίζεται μεαυτή την έστις του μαγείριου και της καπνίδου της. Μερικά σκείη, τή όποια εύρίσκονται επί της έστιας, σχηματίζουν την έμπροσθεν κατατομήν του σώματος της, και άμα εύρθη αυτή, ή όπισθη φαίνεται άμέσως. Η εικόνα πρίκει να στερηθή ούτως. Έστω ή δεξιή πλευρά να γίνη βάσις. Τότε θα ίδητε την Σταχτοπούταν όπως την βλέπετε εις την άπάντι εικόνα, και . . . θα φωνάξτε τό Βασίλιπουλο να έλθη να την εύρη.

ΣΗΜΕΡΟΝ, καθώς βλέπετε, τελειώνει ό 80ός διαγωνισμός των Λύσεων των Πνευματικόν Άσκήσεων. Εις τό προσεχές φύλλον θα προηρυχθη νέος, ώστε προαιδοποιή τους έπιθυμούστας να λάθουν μέρος εις αυτόν, διά να φροντίσουν έγκαίρως να προηρυχθούν εκ του Γραφεϊού μου τον άπειτούμενον χάρτην των λύσεων.

Ο σημερινός Διαγωνισμός των Λύσεων είνε ό πρώτος του 1903, και συνεπώς τάποτε έσματά του έτήχθησαν κατά τον νέον Κανονισμόν Αηλαθή: οι τυχόντες άπαξ, εις οίανδήποτε είνε, οουδήποτε βραβείον, δέν δύναται να λάθουν και πάλιν τό ίδιον, έστω και άν διευκρινίζονται εις άλλην τάξη, άν δέ ό αριθμός των λύσεων των τός δις τό δικαίωμα, τίθενται τελεμετικώς έκτός Διαγωνισμού. Συγχάρω τους βραβευθέντας και περιμένο τός φωτογραφίας των τυχόντων. Πρώτον Βραβείον προς δημοσίευσιν, καθώς και την παραγγέλων των τόμων, τους ό ποιούς θέλη έκαστος να λάθη ως βραβείον. Δεκατέσσαρα νέα ψευδώνυμα εις την σημερινήν άλληλογραφίαν. Τι πλούτος! Όσοι ανταλλάσσετε Μικρά Μυστικά, ριχτήτε τους! Ελήθησαν διά τό σύμπλεγμα των Βραβευθέντων εις τον Β' Διαγωνισμόν του Σεπτεμβρίου και αι αυτογραφίαι της Σεντιμεντένης Σινωπίδος, Σοφίας Τερτιροπούλου Μιθριδάτου Ψάρας Δούδας και Άδρας του Ηηλίου, Έλεάζω ότι και των άλλων είνε εις τον δρόμον, και θα τας λάθω έντός της προθεσμίας. «Αδούθως, χωρίς πομπώδεις λέξεις, χωρίς ύποσχέσεις μεγάλας, χωρίς κομπορημασίνας, περιμένω να άμολήσθη ό έπ' έργων του. ε ίδροθη και νέος Μικρός Σύλλογος, υπό τό όνομα Ένωσεως και υπό την προεδρείαν του Διαβόλου Έσπερινού, σκοπόν έχων την έκδόσιν της «Διαπάσεως». Αντιπροέδρος ή Πειραιική Νεή, γραμματέυς και ταμίας ό Άεττός της Έρημου και μέλη έως τώρα πηρι τό είκοσιπέντε. Ο ήλιον πληροφορίας, έμπορεί να λάθη γράφων άπ' εύθείας προς τον Ριχαρδόν Στ. Παρίσην, Poste Restante, εις Αθήνας. — Έύχομαι πύσαν έπιτυχία, και εις τον νέον τούτον Σύλλογον.

Κ' εγώ, Διάβολο Έσπερινό, επαναλαμβάνω την ίδίαν εύχην του πατρός σου: να κοσμήσουν μία ημέραν τό στήθος σου παράσημα πολύ περισσώτερα άρ' όσα κοσμούν τό στήθος εκείνου Δίδει έξ όσον μου γράφεις, φαίνεται ότι αύτός είνε και ό ίδιός σου διακαής πόθος. Άλλά τί να σου είπω! Από τους άνθρώπους, τους φρατωμένους με παράσημα, προτιμώ εκείνους — πού δέν έχουν κανέν, — ή εκείνους τούλάχιστον πού έχουν όλίγα ή και ένα μόνον, άλλα περιβέροντο άληθινά με την άξίαν, των και με μακράν εργασίαν. Έξ αυτών είνε ό πατέρας σου, και θα είμαι πολύ εύχαριστήμενη να του βμοιάση.

Πραγματικώς, Ναυσικά, [EE] εις τόσας

ώριον μέρος, όπως μου τό περιγράψεις, δέν έμπορεί κανείς ποτέ να είνε θυμωμένος, ούτε λυπημένος — άλλα προπάντων θυμωμένος. Δίδει ή λύπη κάποτε εις έγκλιση ως ή χαρά, έν ώ ό θυμός . . . ε, όχι! ποτέ δέν θυμωθούν εις τό Περιοδεϊον. — Ναί, έμπορείς ναοράσκη άμέσως, ε, τι θέλη με τό δικαίωμα του ξεσταθώματός σου.

Α, πολύ εύκολα θα εύρης τή νιον μου Γραφεϊον, Πετρα Σκαρδάλου. Η όδός Ευριπίδου αρχίζει από τους Αγίους Θεοδώρους, και πηγαίνει ίσκι κάτω προς την Αγοράν, διασταυρούμενη με την όδον Αίδου, όδον Αθηνάς, όδον Σωκράτους κλ. Άπου περάσκη την διασταύρωσιν με την όδον Αθηνάς, θα ίδης τό Γραφεϊόν μου δεξιή, αριθμός 38.

Σύμφωνα, Τοιγαράτα [EEE], θα σε περιμένο έως τός 10 Σεπτεμβρίου. Σού έστειλα τό βραβείον. Έγιναν καλά τό εξαδέλφικα, διά να επαναλάβετε τός έκδρομάς, τάς όποιας τόσο ώραία περιγράψεις; Έγέλασα πολύ με την γοργότητα του όλοίου σου, — κατά την Δνιδία Παρυσών, — άρχηνό 40 όνων! . . . Καλά σου έλεγον τι σου έτυχεν ό καλλίτερος; έπαιδή είσαι άδελφή. . . . να τό πώ; Α; μη τό πώ!

Θλιβερώτατον άγγελμα μου ήλθεν εκ Σπεντων: ό θάνατος του εκεί καλλίστου μου φίλου, Νικολάου Η. Καρατζά, ό όποιος έννήγη άναταρταίως τή λέμβον ένώ απειδιόχθετο από τό άτροπίστον. Όλοι οι έν Σπένται: συνδρομηταί μου έγραψαν καταλυπημένοι διά τό φοβερόν δυστύχημα. Δυστυχής μητέρα! Έμαθα ότι και άλλο παιδί της έχασον εις τή ίδίαν ήλικίαν . . . Ο Θεός να την παρηγορήση!

Υστερ' από τούτον καιρόν, μου γράφει σήμερον και ή Μυστηριώδης Φύσις [EE]. Τί άρωϊόν που είνε τό γραμματάκι της και διά πάσα πράγματα μου λέγει. Μεταξύ των άλλων με πληροφοροει ότι τόνειρον της είνε τό Άδρόν Βραβείον, και ότι έως τώρα έχει σχηματισή τό μισό. Τή εύχομαι γρήγορα και τό άλλο μισό, — έκτός άν πάρη έν τώ μεταξύ κανένα Πρώτον. Πολύ γρήγορα θα δημοσιεύθουν και τ' Άποκαλέματα του Διαγωνισμού προς σύνθεσιν Άσκήσεων.

Έγχερίνουσα τό ψευδώνυμά των, δέχομαι μετά χαρής εις την άλληλογραφίαν μου και εις τός Διαγωνισμούς μου τους νέους μου φίλους: Αιμιλιαν Ιωβ (. . . από τά δεκα πού έπρότεινες, συμφωνείς βίβλια όι: αυτό ήτό τό καλλίτερον) Άστρον Αίθρίας Νυκτός (Μ. Μ. αυτό ήτο τό μόνον έλευθερον έπικρατό έκθύμως την άπαράσιν σου) Άραμν (Μ Π.) Άδωνιτ (Α Δ.) Νάριουσον (Μ. Δ.) Σπαμμένον Φεγγίτην (Θ. Κ. Χ. σου δίδω αυτό, πού έγραφε πρώτον: εις παλαιά χρόνια τό είχαν ένας φίλος μου, ό όποιος διεκρήθη τό πολύ σου εύχολαι τό ίδιον) Ησαήν του Ζεφρόρον [Ι. Α. αυτό έτίελε; τετράδια έστειλα] Άηδώρα του Ηηλίου (Β. Χ. αυτό ήτο ακαλλιςτον) και τώρα έμπρός . . . να εύρης και να ράψη: τ' Έρυσθον Ρόδου (Κ. Α. τό δεύτερον που έπρωτιμούσες δέν ήτο έλευθερον: άλλα και αυτό δέν είνε όλιγώτερον . . . εύόδες! Ιατρον της Νεολαίας (!!!) Έλλήγη Άθλητήν (* * * αυτό σου έτίελε; διότι τό έγραφε πρώτον: όλα όσα έπρότεινες ήσαν ώραία και έλευθερά) Κρυπαδαγαπανάρα (Μ. Σ. αυτό σου δίδω, πού είνε και πικράντικο δ κ. Ε. σου εύχαρισεί πολύ) και Μαθρον Άετόν (Σ. Π. σου έστειλα ε, τι έτίελες.)

Άλλάγαί Ψευδώνυμα: Μαριωτογελής [Χ. Κ. εγκρίνεται: βλέπεις παραπάνω δι ενεκρήσαν και τό πόν φίλων σου, τάς όποιας εύχαρίστης εκ πρώτης μου ε, τ' όσα καλά γράφουν και δι' όσα καλά σκοπεύουν να κάμουν ή έπιστολή σου με εύχαρίστητες πολύ, προπάντων διότι είδα ότι δέν με' ήλιγομένης, και άς έκκαμες επτά μήνας να μου γράψης!]

Μικρά Μυστικά έπιθυμούν να ανταλλάξουν: τό Φοορίον Μορεμβασίας με τό Έγδορον Μεσολλύγιον, Άγγελος της Αγάπης και Γαλιανή Κύμα — ό Αιτήρ της Ανατολής με την Μαλιγγάρ Άκτινα, Πίθηκον του Βορρέου, Μαργαρίταν του Φάουσι και Χρ. Μέντιον — ό Γάιος της Ανατολής με τό Άταβέριον Ρόδου, Ίαποτήν του Μεσαίωτος, Νεράϊδαν των Σπεντων, Ιδαυικήν Γλυκίσκητα και Ζωηράν Φλόγα. — ή Παιδική Χαρά με τον Ρόδιον Δόκιμόν, Ρόδιον Ίαποτήν, Ρόδιον Κορηγέτιδα, Άταβέριον Ρόδου και Φάουσι, ή Τοιγαράτα με τό Φίλημα του Κέματος, Τρελλό Ναυτάκι, Πύραμον, Άστρον της Δυστοχίας και Αημοιοτημένην — τό Φίλημα του Κέματος με την Ζίραν, Ζαπλίδα, Άλλοπρόσαλλον, Τυθδα και Άπόγονον του Νέστορος — ό Αετός της Έρημου με τον Τόλλον Όσιλλιον, Γάτον της Ανατολής και Μερεξεδέτιο Μπουκετάκι — ό Παρήγορος Άγγελος με την Νεράϊδαν των Σπεντων, Ιδαυικήν Γλυκίσκητα, Ζαπλίδα, Άδρον Καρίαν και Καραλιαν Μασοί — ό Πρίγκιψ της Επταλόρου με τον Κρόταλον, Όλυμπον, Βασκόν της Ροδόπης και Θεσσαλικήν Αχτίνα — τό Σηήλιον Δοκασαρή με την Σπίθαν-Τιναν Διάβολον Έσπερινόν, Σημαίαν της Αγίας Αύρας και Κίτρινην Μάσκα — ό Άπόγονος του Νέστορος με τό Όνειρον Βερνής Νυκτός, Άφρόσουαν Θαλάσσαν, Ταπεινό Γιοσεμί, Παιδικήν Χαράν και Ίζιαν — ή Μεσημβρινή Ακτιή με την Μυστηριώδη Φύσιν, Μικρόν Καλλιτέγγην, Έσθρον Βοσκόν, Μικρόν Μπίκ, και Σανθήν Μαυρομάταν — ό Μερελίχ με τό Δουλοδιδ της Καρδίας — τό Δουλοδιδ της Καρδίας με την Ζίραν, Ζαχαρήριον Άθρωπον, Έρρικα, Ριγολέτον και Ποιος Είμαι — ό Κοστοπόνηρος με την Αφροδίτην των Μεδίκων, Μελεφατοεράκι της Όδου Αβέροφ, Άρταριάν, Ασιίδα της Αθηνάς και Ταπεινό Γιοσεμί — ή Κροία με τάς Καμειλάς με τό Μαραμένον Ρόδου, Τρελλό Ναυτάκι, Έλληνοπασλαν Φιλόμοσον Νεάτιδα και Ιαπωνικόν Χρονάνθεμον — τό Ταπεινό Γιοσεμί με την Ταπεινήν Κόρην, Έπιίδα των Δυστοχών, Κουνοπί, Ζημιόγαταν και Μέλλοντα Διπλωμάτην — ό Νιαγάρας με την Αδραν του Ηηλίου, Όλυμπον, Δροσούλαν του Τυμφοροτό, Άταβέριον Ρόδου και Ρόδιαν Κορηγέτιδα — τό Άνθος της Έπιίδου με τον Ριγολέττον, Ίαποτήν του Μεσαίωτος, Βίκτωρα Οηγγώ και Τυθδα — τό Άστρον Αίθρίας Νυκτός με την Αμαρυλίδα και Μικρόν Μυθριανόν — ή Μυστηριώδης Φύσις με τό Φίλημα του Κέματος, Ιδαυικήν Γλυκίσκητα, Άλλοπρόσαλλον, Ζίραν και Όβελλίκον της Κλειοπάτρας — ή Ηροή του Ζεφρόρον με τον Άμόρον του Όλύμπον, Μερελίχ και Μαρίδαν της Καρδίσιου — ή Νεράϊδα των Σπεντων με τό Μαραμένον Ρόδου — τό Μαραμένον Ρόδου με την Ροδίαν Κορηγέτιδα, Ιαπωνικόν Χρονάνθεμον, Μελεσαν του Ύμησο, Μότος Είμαι, και Φαίδμην.

Τών καθυστερούμενων τετράδια δέν δημοσιεύονται νέα πρότασις περί ανταλλαγής Μικρών Μυστικόν, άν δέν ανταποδώσουν πρώτα διά του Γραφεϊού μας τά όφειλόμενα.

Από ένα γλυκό φιλάκι στέλλει ή Διάπλασις προς τους φίλους της: Άδρον της Κερκίρας (ή Κικίη — διότι αύτή κάμνει συλλογήν, — σ' εύχαρισεί θερμάς δι' όσα γραμματάκια της έστειλες και δι' όσα θα της στείλης) Μιθριδάτην (βραβείον έστειλα;) Κορδών Έρμην (σέ συγχάρω διά τους γάμους του θείου σου κ' εγώ άπορώ με αύτοίς που θέλουν να διαπρέφουν και την Άλληλογραφίαν, χωρίς να μου γράζουν, και να βραβευθών εις τους Δια-

γωνισμούς χωρίς να λαμβάνουν μέρος εις κανένα περιεργό άνθρωποι! Διογυράδα Πηγήν (το λάθος εδοξολόγησεν) Ποίος Είμαι ([EE] διά την περιγραφήν της εις Σπίτας: έκδρομής;) Δόξαν των Ψαρών (το Έστειλα: λοιπόν, τώρα που έχω χάσει, θα εκπληρώσει συγχρόνως το αφελή μου καθήκον; Νά σε (δώ)) Γκαπότην του Πηλίου (ήσαν επρότερες ανταλλαγίαι Μ. Μυστικών, — εις την από 10 Αυγούστου έκπτολή σου, — δεν είχες λάβη ακόμη φυζώνυμον και δεν επέτρεπτο κατά τον Κανονισμόν, τώρα που έλαβες, αι προτάσεις σου θα δημοσιευθούν εις το προσεχές.) Κρύταλον (εύχαρηστον πολύ διά το ζεστόθημα) αρχικά καλά έχεις μεταφέρει το γαλλικόν ποιήμα εις το ελληνικόν.) Μανταρινόγαρον (είνε πρό πολλών ετών αλλά δεν ένδουμαίαι ακριβώς από πάρος.) Ανδρείαν Σουλτωσιδά(μά τι λακωνισμός; είνε αυτός;) Δάδιαν ([E] διά την «καθήρορον της πέννας σου» άργησα να λάβω το γράμμα, και αι προτάσεις σου θα δημοσιευθούν εις το προσεχές.) Κάρολον τον Δέκατον (ώραϊον το Π. Πνεύμα.) Μενελίκ (θα σου το πτελή; έχει υπομονήν.) Λειμωνάκιτον Πλιον (δεν είναι και εμπορεία να τοις πτελή; σ' εύχαριστώ δι' όσα σκοπεύεις να κάμης, ό τι προφάνησε διά τον Γ' Διαγωνισμόν, καλόν είναι τα άλλα τμήματα δια τον Δ'). Αετόν της Έρημου ([EE] ναί, το λάθος έδωράθη ήραία όσα μου γράφεις περί των φίλων σου με αυτούς που συνδέσαι ή θα συνδέης; τώρα, θί είναι οίοντις συνδεμένοι; αι παιδικαί φίλαι διαρκούσιν.) Σουλτωδί της Καρδιάς ([EEE] θαυμαστή ή καλλιγραφία της έκπτολής σου εύγε και διά την στατιστικήν των Εύτήμων.) Μαγαρίον Ρόδον (διά την άλλαγήν της διευθύνσεως πληρώνονται λεπτά 50 το λέγει ο Κανονισμός: διατι δεν γράφεις και το ψευδώνυμον σου και με κάμνεις να φάγω τα λεξικά; Κοντοπόνηρον (έχει καλώς σου εύχομαι λαμπράς προόδους εις την Γενούην.) Κυρία με τάς Καμυέλις (όχι, δεν έγκαταλείθη άλλ' άνεβλήθη) και όλα αυτά πάλι σου έντερα θλ-πραγματοποιηθούν.) Μέλλοντα Δάκιμον, Βεατρίκην, Άρσακατάδα Λαρίσης (Βραβείον Έστειλα) θι δεν είναι αυτή που νομίζεις.) Φιλίσκου Φιλίσκου (πύλον που λέγεις, ή κότε παράμοτον θλήνη εν άνάγη; εις ένα πτωχό κοριτσάκι της γενουτιάς; μου έδωσα εν μέρος σου τον δον τόμον α διαπλάσεως, καί σ' εύγνωμοί άπειρω.) Φερνάνδον Πω (Έλαβα εύχαριστώ.) Οβελίσκου του Δούβλα (εις άνοικτον φάκελλον ή υπό ταίλιαν, τα Μ. Μυστικά έρχονται με 5 λεπτά.) Ιω. Α. Αθανασιάδην (Έστειλα έν νέου τα φύλλα) ο περι σ' έρωτας είνε συνδροτική, αλλά δεν έχει ψευδώνυμον.) Έρρικια (Έστειλα: έγινε καλά;) Άρθος Έλπίδος (άντεχαιρείτω τον άγαπητόν μου άδελφόν σου.) Δέοντα των Ίνδιων (Έστειλα: τί έντερον είδες;) Ναυτόπουλο του Διγαίου (ισωτό κανυ-όπουλο λαπόν.) Σεληγοράστια Νύκτα (πώς; εις όλας τας έκπτολάς άπήνησα.) Ταπεινό Γεασμέ (άλλήθεις, 10 χιλιαδας αίσπραξεν ο ποιητής Ματσούκας έντερο το Έθ'κού Σελίου; εύγε εις την πόλιν σου!) Νιαράρον, Γρηπέτην Δετόν (ό όποιος έβλεπάσσε και τον εύχαριστώ πολύ.) Χροστή Ανθοδόξην (Έστειλα: έστι σιγά σιγά νάγοράσση έλους μου τους τόμους, άφου εύρίσκει με αυτούς τότην εύάρπιτον συντροφιάν.) Χηλήλιον Δοκπατρή (και άλλο ζεσπόθημα! α, μά σήμερα δεν είνε έντερον ποίον να πρωτοεχαιρησθήσιν.) Μεγαλοπρεπή Φύαν (σ' εύχαριστούμεν όλοι δια τας εύχάς σου ύπερ της μικράς Δικαστολής του κ. Φαλδωνος.) Γάτορ της Ανατολής (Έστειλα.) Νεράδα των Σπετωών (χαίρω που έσχματισθη και δεύτερον τ'ίδιο, έφάμελλον του πρώτου.) Γκαπότην του Μεσάιωτος κ.λ. κ.λ.

Είς όσας έκπτολάς έλαβα μετά την 28 Αυγούστου, βάπανθηω εις το προσεχές.

Οί άλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταί παρακαλούνται νάγογγέλωσιν άμέσως εις τ'ο Γραφεϊόν μας την νέαν των έκπτοθών, συναποστέλλοντες και πανήντα [50] λεπτά διά την τύπωσιν της νέας ταυνίας. Το Γραφεϊόν δεν εσθύνεται δια την άπόλειαν φύλλων, άποστειλομένων εις την παλαιάν έκπτοθούσιν, έξ άμελείας του συνδρομητοῦ.

ΤΟΜΟΙ
"ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ"

- ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)**
- ΤΟΜΟΙ 14** (οι εῆς: 4.5.6.7.11.13. 16. 17.18. 19. 20.21.22.23) πρὸς δραχ. 1 έκαστος διά τους εν Ἀθήνας, πρὸς δραχ. 1,10 διά τας Ἐπαρχίας, καὶ πρὸς φράγκον χρυσού 1 διά το Ἐξωτερικόν.
- ΤΟΜΟΙ 8** (οι εῆς: 1, 3, 8, 9, 12,13. 14,24) πρὸς φρ. 2,50 έκαστος.
- ΤΟΜΟΣ 4** (ά 40ς πληριάζων νά έκαντηθή) φρ. 10.
- ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)**
- ΤΟΜΟΙ 5**: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν έκαστος τιμᾶται Ἀδεις: φρ. 3. — Χρυσόδετος φρ. 6.
- ΤΟΜΟΙ 4**: τῶν ἐτῶν 1899,1900, 1901 καὶ 19 02 ὧν έκαστος τιμᾶται: Ἀδεις φρ. 7. — Χρυσόδετος φρ. 10

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δοκαταί μέχρι τῆς 6 Ὀκτωβρίου Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ φύλλου δέον νά γράφωσιν τὰς λύσεις τῶν αἱ διαγωνισμάτων, πωλείται ἐν τῷ Γραφεϊῷ μας εἰς φραγκίλια, ὧν έκαστος πωλείται 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

439. Συλλαβογράφος.
Κάποιου ζῦου ή φωλή
Και πρὸς φύθηγι μουσικαί.
Παλαιά κ' ἱστορικαί.
Πάλιν κάμουν τῆ στιγμήν.
Έστειλῆ ὑπο τοῦ Δι οὐ τῆς Διούρις.
440. Στοιχειδγράφος.
Ἄρχαιος εἰμί θεός.
Ὡς ἔγω ἂν μαρίσσης
Καὶ σύνθεμος πολὺ κοινός.
*Ἄν ἀμφοκοφάλης
Κοιτῆ ὑπο τοῦ Παθέρμου τοῦ Βασιλίου.*
441. Αναγραμματισμός.
Τρίψω ἐγὼ ὄλο τὴν κόσμου,
καὶ γάρης ἀκραιβάθις,
Ἄν με ἀναγραυοιτίσσης,
ὅτι με εύρησ εις τὰ πύθια.
Έστειλῆ ὑπο τοῦ Καρδίου ἁταου.
442. Πύραμις.
+ Οἱ σιουρά ἀπατελοῦν θεόν.
* + * = Θεός.
* * + * * = Μάτις.
* * * + * * * = Κένταυρος
* * * * + * * * * = Ἦρος
Έστειλῆ ὑπο τοῦ Συναγματοῦ τοῦ Ἀτίμου
443. Κρυπτογραφικόν.
1 2 3 4 5 6 7 8 = Θεός ἄρχαίος.
2 1 8 6 5 = Χώρα ἀσιατικῆ.
3 1 2 5 6 7 8 = Ἦρος ἠμυρικός.
4 5 6 = Ἐπίρροπος.
5 6 4 3 6 5 8 = Ἦρος Γρωικός.
6 4 6 7 4 = Μέρος τοῦ σώματος.
7 2 4 1 2 6 = Ρῆμα
8 3 6 8 2 7 8 = Φυσικόν, φαίνόμενον.
Έστειλῆ ὑπο τῆς Χαλκιδάκης Νικητός

444 Μυστικαί Ἐρωτήσεις.
— Τί μέρος λόγου εἶνε ὁ ;
— Ἐπίθετον πρηνές καὶ πρκατάληκτον.
— Μπᾶ ! ! καὶ πὸς κάμουν τὰ τρία γένη;
— Ὁ ἡ τὸ
— Μὰ τί λές, παιδί μου ! Τὸ ἀρσενικόν εἶνε μέγας γλύπτης, τὸ θηλυκόν πῶλις καὶ τὸ οὐδέτερον . . . εὐαδοῖται !
Έστειλῆ ὑπο τῆς Ζίνας

448—447. Δογμοαίγνια.
1. — Ποίος ποταμὸς ομοιάζει με χιόστην ;
2. — Ποία νῆσος λέγει θεὶ εἶνε διγαρχαίς ;
3. — Ποίον ζῶον ομοιάζει με χιόσση ;
Έστειλῆ ὑπο τῆς Ἀμαυυλίδος.

449. Τριπλή Ἀκροστιχίς.
Τάριχά τῶν ζῴων μόνον λέξουν ἀποστελοῦν ἀπεχθές ὄι, τὰ δεύτερα ἴμνην καὶ τὰ τρίτα ρωμαίων βασίλεια :

1 Πόλις τῆς Ἰταλίας. 2, Πτηνόν. 3, Πολίχνη τῆς Ἁγ. Γραφῆς. 4, Νῆσις Ἑλληνική. 5, Ἄρχαία πόλις.
Έστειλῆ ὑπο τοῦ Πηλίου τοῦ Δευνάδου κ.
449. Φωνηεντόλιπον
δς - * - βν - ν - κθ - τρν
Έστειλῆ ὑπο τῆς Ἀλίας τοῦ Πηλίου
450. Γράφος.
Μοῖαι, ρίξαι, πεπέριον, οὐς, καί, ὄς.
Έστειλῆ ὑπο τοῦ Δουχαρίτου.

*** Τέλος τοῦ 8000 Διαγωνισμοῦ τῶν Ἄδσεων. Ἄπο τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχεται νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 24.

302. Ἀμάρρος (ἀμρ, ἄρχ, ὄς.) — 303, Νίτωρις (Νι, τὸ, Κρη.) — 304. Ἄργος, ἄργος, Ἄργος.
305. Ο 506. Ὁ σκύλος, ἡ Σκύλα, τὸ σκύλον.
ΕΥΡΥΣ — 307-309. 1. ΟΥΡΑΝΗΣ Τὸ αἰσθάνεσθαι ἐπίστασθαι ἔπει. 2. ΔΥΔΙΣ Φοδύ του Δανκού; 3. ΣΠΣ καὶ τώρα φέροντας. Σ 3. Βουλεύου μεν

βραδέως, ἐπιτέλει ῥε ταγέως τὰ δέκοντα. — 310—314, Τῆ ἀντολλαγῆ διά τῶν Γ.Ω: σήμα, ἄτιον, τώρα, ἄστογ, ἰατός. — 315. Πάταξον μεν ἀκουσον δὲ (Παρελθᾶ, Αἰδώς, Τραχύς, Ἀναγράφω, Ἐβός, Ὀνοας, Νῆσος, Μωρός, Ἐγκρατίς, Νεβίς, Ἀναγκάτος, Κοινός, Ὁχθῆ, Ἰγνος, Σοφός, Ὀνειρον, Νίκη, Διάφορος, Βυεθῆ.) — 316. Ἀποθίνενοι τὸ ψεύδος, λαλεῖται τὴν ἀλήθειαν. — 317. (Ἀκουροῦται.) — 318. (Ἡ λύση τῆς Μαγικῆς Βίβλου εἶνε δὲ δημοσιουθῆ εἰς τὴν Ἀλληγοραζίαν τοῦ προσεχοῦς φύλλου.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτα 10, διά δὲ τοῖς συνδρομηταῖς μας λεπτα 5 μόνον. Ἐλάττωσε φρὸς 10 λέξεις, δηλαδή καὶ αἱ ἀκρωτέρω τῶν 10 πληρώνονται ὡς νά ἴσαν 10 λέξεις.]

Ἀναλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια προσωπογραφῶν, ἀναποδίδων τοιαῦτα, καὶ γραμματόσημα. — Ἀλέξανδρος Χαρίτος. (Γ—61)

Ἀναλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν τὸ γραμματόσημον νά τίθεται εἰς τὸ μέρος τῆς εἰκόνας. — κ. Μερκούριον Κωσταντινίδην διά τὴν Ἄνδρα Κατίαν, εἰς Ἀράμν μείσον Θεσσαλονίκης (Τουρκία). (Γ—62)

Εὐρισκομένη εἰς Ἀθήνας, όπου ὄξ διακρίνεται 15—20 ἡμέρας, ἐπίδημὸν νά γνωρισθῶ με ὄσους καὶ ὄσας ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσεως; ευαριστοῦνται. Δέχομαι ἀπὸ τὰς 7—9 π. μ. εἰς τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον τὸ Πάγγειον, πάτωμα πρώτου, ἀπὸ 7. — Κρήνη τοῦ Στρατιώτου. (Γ—63)